

שנהיה לדאש ולא לזנב

חוגגים שנה חדשה במשפחה

נרים כוסית ונקדש

נרים כוסות, נביט ביין,
ויחד נברך: לחיים!
לוי נדע לראות את חצי הכוס המלאה,
ותתחדש עלינו שנה נפלאה.

ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם
בורא פרי הגפן.

ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם,
שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה.

נטבול תפוח בדבש

נברך זה את זו בברכות מתוקות:
חיוכים של שמחה ועינים צוחקות,
אשר שלו ולב נרגש,
מי יתן ותבוא שנה של דבש!

יהי רצון שתתחדש עלינו
שנה טובה ומתוקה.

שניים-עשר ירחים | מילים ולחן: נעמי שמר

בתשרי נתן הדקל פרי שחום נחמד,
בחשוון ירד יורה ועל גגי רקד.
בכסלו נרקיס הופיע, בטבת ברד,
ובשבט חמה הפציעה ליום אחד.
באדר עלה ניחוח מן הפרדסים,
בניסן הונפו בכוח כל הזרמשים,
באייר הכל צמח, בסיון הבכיר,
בתמוז ואב שמחנו אחר קציר.

תשרי, חשוון, כסלו, טבת
חלפו עברו ביעף,
גם שבט, אדר, ניסן,
אייר, סיון, תמוז ואב.
ובבוא אלול אלינו ריח סתיו עלה,
והתחלנו את שירנו מהתחלה...

הידעת?

- מבין 7,500 זי תפוחים רק זן אחד פותח בישראל והותאם לאקלים החם, ושמו תפוח 'ענה'.
- הישראלים מחזיקים שיא באכילת תפוחים: לא פחות מ-125 תפוחים לאדם בשנה.
- בראש השנה אנו נוהגים בתפוח כסמל לחווה ואדם, שבאוכלם מפרי עץ הדעת הפכו ליודע טוב ורע, בעלי תבונה וחופש בחירה.

נטעם מן התמר

בתמר הצומח בלב המדבר,
שנדע להתרומם מעל כל אתגר.
נאיר פנינו, נפרש כפינו,
ויעשה שלום עלינו.

יהי רצון שיתמו שונאינו ואויבינו,
ותתחדש עלינו שנה של שלום ואחווה.

הידעת?

ראשון החלוצים באזור הכנרת גילו שהתמר, שהיה עץ ארצישראלי נפוץ וחשוב, כמעט ונעלם בימי הגלות הארוכים. החלוצים לקחו על עצמם להשיב עטרה ליושנה, ולחדש את גידול התמר. לשם כך יצאו למסע רגלי סודי ומסוכן בארצות האויב עיראק ואיראן, שם גדלים תמרים בשפע. בארצות אלו פגשו יהודים שידעו את סודות גידול התמרים, ועזרו להם להבריח חוטרי עצי תמר. כדי להודות להם החלוצים העניקו להם ספרים ללימוד עברית. החלוצים שתלו את החוטרים שהביאו ארצה ליד הכנרת. חוטרים אלו היוו את ראשית ענף גידול התמרים בארץ – כיום ענף משגשג, ממשי כבימי קדם.

הזמנה לשיתוף

שתפו בעשייה או תחביב שהשקעתם בו השנה והצלחה, או בתחביב שתראו להשקיע בו בשנה הבאה.

נטעם מן הרימון

ברמון השופע גרעינים
נרבה נתינה ומעשים טובים,
נתן טעם וצבע לכל מעשי ידינו
ונבקש הצלחה בכל פעלנו.

יהי רצון שיגרבו זכיומינו ברמון.

הבט

אילנה ברנשטיין

הבט,
שוב דולקים החצבים על הגבעה
בתפריחת ענוגה
בתולית.
וכמו תמיד עלינו להתחיל הכל מבראשית
למנות את הימים
ואת המועדים,
לדלות מן החולין
את ניצוצות החג,
ולהצית השכם והערב
את הרמץ הכבוי של מדורות חיינו.
ראה,
שוב פורחים החצבים על הגבעה
כמו תמיד...

לפי המסורת, האדם הראשון נברא בא' תשרי, הלוא הוא ראש השנה. מסורת זו מזכירה לנו את האפשרות להתחיל מבראשית, את הכוח לברוא וליצור יש מאין, ואת מחויבותנו לשוויון ערך האדם.

